

Amateurtuindersvereniging de Pioniers

Bezoekadres:

Köglaan 30, 3571 PZ Utrecht

secretaris@depioniers.nl

www.depioniers.nl

Postadres:

Postbus 13017, 3507 LA Utrecht

Redactie: Evelien Pullens

Layout: Evarien Tuitert

In dit nummer o.a.

Van het bestuur	2
Wie zijn de Pioniers	2
Pio Buurtcafé: Richard & Mia	3
Verenigen en Pionieren	3
De familie Van der Zijden	4
Pio Tuincafé	5
NL doet het met leem	5
Boom van de maand: de Vlier	6
Waar koop je je planten?	7
Ontdekkingen	8
Buurman weet alles	9

Alle nieuwsbrieven
zijn te lezen op de
website van de Pioniers.
zie: www.depioniers.nl

KOM JE OOK?

Agenda

Pio Tuincafé spellenmiddag
Zondag 26 mei 15.00-17.00u

Verenigingswerk
Zaterdag 8 juni 9.30u

Groen-moetJe Doen-dag!
Jongeren en klimaat
Zondag 9 juni 12.00u

Pio Tuincafé
Zaterdag 15 juni 15.00-17.00u

Gluren bij de Buren
Zondag 30 juni 13.00u

Verenigingswerk
Zaterdag 13 juli 9.30u

Van de redactie

Het duurde even voordat de zompige aarde gedroogd was, maar dan breekt de lente toch echt door.

Niet alleen springen de knoppen open en steken de meer en minder geliefde plantensoorten hun gretige stengels boven de grond, ook de mensen op ons park zijn vol leven. Er zijn veel initiatieven om samen te werken, te verenigen en elkaar te ontmoeten. Kijk maar op de activiteitenkalender. Het bruist en zoemt bij de Pioniers. Gelukkig zoemen de insecten ook nog, ik zie heel wat bijen en hommels van bloem tot bloem vliegen. En af en toe een vlinder. We moeten zuinig op ze zijn. Ik kijk wat bewuster dan vroeger, merk ik. Wat is dat voor vlinder? Even opzoeken. Ah, een Gekartelde Aurelia. Wat leuk dat zij mijn tuin bezoekt. Speciaal voor de Gekartelde Aurelia en haar vriendinnen fietste ik naar Groenekan om bij kwekerij

Bijkans planten te kopen waar vlinders van houden.

In deze nieuwsbrief aandacht voor ecologische kwekerijen. En een inkijkje in de diverse gemeenschappelijke activiteiten van ons tuinenpark zoals het Pio Tuincafé en het Pio Buurtcafé. NL doet, de takkenhoop en het verenigingswerk. Paul van Kan schrijft over de vlier en ik ging eens langs bij de familie Van der Zijden die al 58 jaar op de tuin zit.

Evelien Pullens

Van het **bestuur**

Een nieuwe lente en een nieuw geluid. In 1889 schreef Herman Gorter het al in zijn gedicht 'Mei'. In deze eerste regels verklaart een dichter dat hij een nieuw lied zal brengen. Tegelijkertijd zal dat lied moeten klinken als een herinnering aan het gefluit van een jongen tijdens een zomeravond. Op dit punt staan we ook met de Pioniers. Tijdens de afgelopen ALV hebben we met elkaar gesproken over het aanscherpen van de visie van de Pioniers. We zijn onderweg naar de toekomst. En om te ontdekken waar we naar toe gaan, moeten we ook begrijpen waar we vandaan komen. De Pioniers en hun volkstuinen zijn ooit ontstaan vanuit liefdadigheid. Om mensen een beter bestaan

te bieden. Rian Kraan legt de laatste hand aan een historisch boek over De Pioniers, dat rond het jubileum volgend jaar zal verschijnen.

Vandaag de dag hebben we een grote verscheidenheid in mensen en gebruik van tuinen. En als tuinenpark zijn we verbonden met de buurt en haar natuurlijke omgeving. Op de ledenvergadering hebben de aanwezigen hun kijk op ons Tuinenpark verwoord. Dit helpt bij het beantwoorden van de vraag wat het betekent om vandaag de dag Pioniers te zijn. Onze visie zal niet heel erg veranderen maar eerder een actualisatie zijn met herkenbare en vertrouwde klanken van het gefluit van een jongen tijdens een

zomeravond. Het zal een richting kunnen geven voor de inrichting van het tuinenpark, de aanpak van ons verenigingsgebouw en de ontwikkeling van de relatie met onze omgeving.

Caroline Provily, namens het bestuur

Dank je wel Coby!

Tijdens de ALV werd er afscheid genomen van bestuurslid Coby van Meerem. Coby heeft zich heel wat jaren actief ingezet voor de vereniging met name in het organiseren van evenementen en de organisatie van het verenigingswerk.

Dit afscheid is natuurlijk geen afscheid, want Coby blijft lekker tuinieren op haar eigen tuin. Ook blijft Coby het verenigingswerk coördineren. Wat fijn! Dank je wel Coby voor je energie en inzet.

Wie zijn de Pioniers?

Ik vraag het een aantal mensen die ik tegen kom

Lettie: "Mensen die vooruitstrevend zijn, die er voor gaan. Dat ben ik niet. Ik ben een meeloper." "Jij bent een meewerker," vult **Mia** aan.

Mia: "De Pioniers bestaan niet meer! De oude garde zoals ik die kende toen ik als 26 jarig meisje hier kwam, zij zijn er niet meer."

Richard: "Pioniers zijn mensen die zich verbonden voelen met dit park."

Betty: "Ik voel me geen Pionier, want ik ben geen lid, maar ik kom hier wel graag. Op zondag wandel ik ook regelmatig over het park met mijn hondje."

Richard en **Mia** vertellen dat ze zich wel Pionier voelen, ook al zijn zij geen lid (meer).

Bahram, tuin 14, antwoordt: "**WIJ** zijn de Pioniers."

Richard & Mia en het buurtcafé op vrijdagmiddag

Pio Buurtcafé is de nieuwe naam voor de vrijdagmiddag met spelletjes, creatieve activiteiten, een stekjestafel, ontmoeten en informatie over natuurorganisaties. Iedereen is welkom om binnen te lopen of bij mooi weer op het terras te zitten. Officieel is het buurtcafé van 14.00 tot 16.00u open.

"Hadden we een afspraak?," vraagt Richard als ik pen en papier uit mijn tas pak. Nee, geen afspraak voor interview inderdaad. "Kan het spontaan?" vraag ik. Het is vrijdagmiddag en rond de tafel in het verenigingsgebouw zitten Richard, Mia, Lettie en Betty. De dames zijn met iets creatiefs bezig; Vazen schilderen, blikken beplakken, papier mache of kaarten maken. Richard heeft vandaag zijn laptop open geklapt. Aan een andere tafel zit Quinta met een aantal mensen een spelletje te doen. Ze hebben uitbundig plezier. Het lijkt echt wel een echt café met een wijntje en nootjes op tafel. Die hebben ze zelf meegebracht. "Deze ontmoetingsplek is voor de hele buurt," vertelt Richard.

Mia en Richard

Mia Canten komt om 13.00 uur en zet de koffie. Kennen jullie Mia? Ze heeft ongeveer 33 jaar een tuin gehad en jaren in het bestuur gezeten. Nu is ze erelid. "We kunnen niet zonder Richard," vertelt Mia. "Als ik iets nodig heb, dan vraag ik het aan hem." Richard grinnikt. "Ik had kerststukjes meegebracht van het buurthuis Sterrenzicht, waar ik werk. Van die oude kerststukjes hebben we nieuwen gemaakt. Dat vind ik leuk. Versieringen maken," Hij is ook van plan om samen met Gea creatieve workshops te gaan organiseren; Batikken met bijenwas, verven met natuurproducten, linoleum snijden, houtskool, fotocollages. "Er zou hier nog meer informatie te vinden moeten zijn over de verschillende natuur-

organisaties waar wij mee samen werken. Dat mag wel zichtbaarder worden." Richard zelf is actief bij de IVN. En wist je dat Richard verschillende routes mede heeft ontwikkeld en digitaal heeft gemaakt in een app? De drieparkenwandeling en een rondwandeling over de tuin. Richard Tukker kwam voor het eerst bij De Pioniers door zijn zus Wiljo, die een tijd voorzitter is geweest. Later kregen zijn ouders een tijdje een tuin. "Door de Pioniers ben ik aan het werk gekomen wat ik nu doe. Tjitske vroeg me. En nu ben ik sociaal makelaar binnen in buurthuis Sterrenzicht. Ik doe daar hetzelfde als hier. Mensen worden blijkaar rustig van mij. Maar bij de Pioniers kom ik zelf tot rust. Het is hier vertrouwd. En ook door de creatieve dingen. Daar houd ik van."

Verenigen en pionieren

Verenigingswerk

"Wil je ook een kop soep?" Da's aardig. Ik heb helemaal niet gewerkt. Ik krijg een kop harira soep met kikkererwten opgeschept. Om de tafel zitten de Pioniers die de handen uit de mouwen hebben gestoken die ochtend. "Het is zo leuk om te doen," vertelt Ludy. "Op zo'n verenigingsochtend voel en snap je weer hoe fijn het is om samen iets te doen, een vereniging te zijn. De energie die dat oproept, de saamhorigheid geeft vleugeltjes. Het is leuk dat mensen zich zo inzetten en ook dat ze soms niets meer doen om lekker te kletsen en een nieuw lid wegwijs te maken. Voor mij is het een welkome ontdekking. Sommigen maken hun (schilder, ramenlap)-klus zelfs door de weeks af."

Verborgene klusjes

"Ik ben nog niet helemaal klaar," vertelt Judith Schuil tijdens het eten van de soep. "Wat ben je aan het doen?" vraag ik. "Ik maak

het bankje achter bij de vijver schoon," vertelt ze. "Dat doe ik ieder jaar met water, zand en een borstel. Dit is één van die verborgene klusjes, waarvan we helemaal niet weten dat ze gedaan worden. Wisten jullie trouwens dat Judith degene is die iedere nieuwsbrief zo'n mooi poëtisch stukje tekst schrijft met een tekening erbij? Kijk maar eens op pagina 8!

Takkenhoop

Ook zo'n gezellig, gezamenlijk initiatief. De berg takken op het plein groeit, in veel tuinen wordt gesnoeid. Een paar kinderen hebben opdracht gekregen om takken op te ruimen. Dat klusje hadden ze snel voor elkaar. Nu spelen ze op de steeds groter wordende takkenberg. Klimmen, de boel goed aanstampen en een hut bouwen. Piet en Gea slepen enorme bomen achter zich aan. "Die heeft de gemeente in onze tuin laten liggen." De gemeente heeft een tijdje geleden bomen gesnoeid. Sommigen heel gewenst, anderen wat onverwacht.

Lievelingsplant:

"Geen idee. Alles is goed. Als je het maar kan eten."

Interview

met Michel, Wilma en vader Jan van der Zijden Tuin 94 en 88

Na school gingen we meteen naar de tuin

De twee kleine hondjes blaffen uitbundig als ik het tuinhek open. Wilma en Michel zitten op de ruime buitenbank. Ik krijg een

"Het is leuk om het huis op orde te maken. Hier kan je je ei kwijt en ben je op je gemak."

drankje en er springt een hondje op mijn schoot. Vader komt wat later binnen. Het is de eerste warme dag van het jaar. Het seizoen gaat beginnen! "Het is leuk om het huis op orde te maken," vertelt Wilma "Hier kan je je ei kwijt en ben je op je gemak. Anders zit je thuis maar zo n beetje rond te kijken," vult Michel aan. "Je kunt een praatje maken aan de heg, of juist niet." Michel is opgegroeid bij de Pioniers. "Wij waren er altijd," vertelt hij "Na school gingen we meteen naar de tuin. De speeltuin vonden we leuk. En we gingen knutselen in 'Ons Honk' bij tante Mien en Beb Sabee."

Je kende iedereen

De kantine was altijd open toen Michel jong was. In de zomer iedere dag. In de winter op zaterdag, zondag en woensdag. "Je kende iedereen! En er was zo vaak iets te doen; Verkleedpartijen, rommelmarkt, bingo, marmottenbaan, tafeltennissen op het plein." In de zomer zwommen de kinderen in het kanaal bij de achteringang. "De brandweer gaf ons toestemming en maakte het kanaal schoon," vertelt Michel.

Vader knikt. "Het allermooiste vond ik de snertavond in de zomer. Ja, midden in de zomer aten we erwtensoep, gemaakt van oogst van de eigen tuinen. En er waren palingviswedstrijden in het zwembadje van de speeltuin." Dat weet Michel ook nog goed. "De vrouwen moesten de paling vangen. Ze hadden elk een kind bij zich met een emmer waar de palingen in gegooid werden." Vader Van der Zijden heeft al 58 jaar een tuin. Hij nam de tuin over van Steef de Kolenboer. Die was dol op rozen. Die moesten er uit toen de familie Van der Zijden de tuin kreeg, want

"De vrouwen moesten de paling vangen. Ze hadden elk een kind bij zich met een emmer waar de palingen in gegooid werden."

zij wilden liever groentes verbouwen op hun lapje grond. Aardappelen, wortels, sperziebonen, andijvie, spitskool, tomaten. "Datzelfde heb ik nu ook allemaal nog in de tuin staan," vult Michel aan.

Zwarte aarde

"Ik en mijn broer hielpen in de tuin," vertelt Michel. "Ik herinner me dat ik een keer met de grasmaaimachine over de kop ben geslagen en in de sloot beland." We lachen. "Alle kinderen vielen wel een keer in de sloot. Dat was heel gewoon." In 2001 wilden Michel en Wilma zelf een

tuin en kwamen terecht op tuin 94. Ze hebben er een nieuw huisje opgezet, want je moet er wel kunnen overnachten. "Vroeger sliep iedereen op de tuin. Nu zijn er niet veel meer van de oude garde," vertelt Michel. Ik vraag of Michel en zijn vader geen heimwee hebben naar vroeger.

"Vroeger sliep iedereen op de tuin. Nu zijn er niet veel meer van de oude garde."

"Tuurlijk. Er is nog maar weinig te beleven. Gelukkig blijft in de tuin alles hetzelfde." Michel verdeelt zijn tuin in vakken. Die worden in de lente goed omgespit. Overal uitnodigende zwarte aarde. "Het is erg nat geweest, het water moet zakken." Binnenkort staan de aardappelen, andijvie, boontjes en bieten in de aarde. "Ieder jaar wisselen we wel de vakken," vertelt Michel.

Pio Tuincafé

Met Paul lopen we over het tuinenpark om bomen te bekijken. Welke bomen zijn waardevol voor ons park? Wat zijn conflict-bomen en waarom zijn sommige coniferen nuttiger dan veel mensen denken? Bomen die in clusters staan zijn prettig voor de vogels om nesten te bouwen en zich te verschuilen. Andere bomen zijn gewoon mooi, zoals de himalaya ceder en de

atlasceder. En natuurlijk de grote grauwe abeel op het plein. In het najaar zal Paul nog een langere route lopen over ons park om meer te vertellen over de bomen die we dan tegenkomen.

Binnen is een drankje en hapje. Het is zondag 21 april en ik ben op het allereerste Pio Tuincafé, georganiseerd door Ditty en Karin. Ze serveren feestelijke mocktails in

knalgeel en roze aan de ruim veertig aanwezigen. Claire, Leo en Carolien gaan rond met hartige taart, salades en toastjes. Dit jaar staan er nog vijf Pio Tuincafés op het programma. Afwisselend op zaterdag- of zondagmiddag staan de deuren van ons verenigingsgebouw open, er is een activiteit, een drankje en natuurlijk de gezelligheid van elkaar ontmoeten. Kom op 26 mei naar het tuincafé om spelletjes te doen! Speciaal ook met leuke activiteiten voor kinderen!

Boom van de maand

Gewone vlier

De vlier kent meerdere familieleden: de kruidvlier, peterselievlier, bergvlier en de gewone vlier. De gewone vlier kan 10 meter bereiken en is meestal vanaf de grond al vertakt, zodat je beter van een struik kunt spreken. De gewone vlier groeit van nature vooral in het eiken-haagbeukenbos, dat op wat rijkere, kalkhoudende bodems gedijt.

Flierefluiten

Vlieren groeien ook vaak bij oude boerderijen of schuren of op plaatsen waar ooit huizen hebben gestaan. Hier is net wat meer kalk en voeding. De struik werd door de bewoners vaak bewust aangeplant vanwege de vele toepassingen (medisch en culinair) en vanwege de bijzondere kracht die aan de vlier werd toegeschreven. Algemeen was het geloof dat de plant huis en vee beschermde tegen onheil. Vliegen zijn geen liefhebber van de geur dus een vlier houdt ze buiten de deur. Ook mollen gaan er vandoor als je verse vliertakken in de grond steekt. Het proberen waard. En heb je zin in flierefluiten? Door eenjarig vlierhout uit te hollen maak je snel een fluitje, van minder dan 1 cent.

Insecten en vogels

Een vlier brengt leven in je tuin. De bloei in mei-juni trekt veel insecten die op de rijke nectarbron afkomen. Goudvinken schuilen er graag, spotvogels en zwartkoppen bouwen er hun nest en spreeuwen eten de glimmende zwarte bessen in de nazomer. De vlier heeft een hoge belevingswaarde door de uitbundige bloei en heerlijke geur en het gebruik van de bloesem en de bessen. Maar dan moet de vlier wél bloeien natuurlijk; een vlier in de schaduw kijnt weg en bloeit niet.

Op de Pioniers staan maar weinig vlieren. Dat zou best wat meer mogen. Dus wie nog een lage, boeiende boom zoekt kan bijna niet om de vlier heen. Bij kwekerij Stekkers kweken ze vlieren met extra veel of grotere vruchten.

Paul van Kan

Recept: Vlierbloesembeignets

Nodig:

- 8 vlierbloesemschermen
- 200 gr bloem
- 1 groot ei
- 2 deciliter lauwe melk
- snufje zout
- zonnebloemolie

Bereiding:

Pluk 8 mooie rijpe vlierbloesemschermen. Spoel ze af en laat ze drogen op een schone theedoek. Maak dik beslag van eieren, bloem en lauwe melk. Verwarm in een pan een laagje van 10 cm zonnebloemolie. Doop de schermen in het beslag, laat ze uitdruppen en frituur ze in de hete olie tot ze lichtbruin en knapperig zijn. Eet ze meteen op met poedersuiker of honing.

WWW.VLIERBESSEN.NL

NLdoet het met leem

Een lange wens wordt vervuld tijdens NLdoet op 16 maart. Het huisje op de beleeftuin heeft een tijdelijke achterwand van platen multiplex, bedoeld om van leem te maken. Bijna 10 jaar na de bouw is het eindelijk zover. Met een groep van ongeveer 10 enthousiaste vrijwilligers van de Pioniers en van het Utrechtse bedrijf Merus gaan we aan de slag.

Maar...hoe begin je zo iets als je het nog nooit gedaan hebt? Gewoon, door een expert uit te nodigen. Dat wordt Paul Hendriks, één van de initiatiefnemers en bouwers van de aardewoningen in Olst, waar op verschillende manieren met leem huizen zijn gebouwd. Voordat we ons in de leem storten krijgen we een korte geschiedenis van het leem stuken. Dat wordt al eeuwenlang, overal ter wereld gedaan. Er schijnen zelfs flatgebouwen van leem te bestaan. In de lage landen werd altijd eerst een basis gevlochten van wilgentenen in een vakwerkconstructie. Leem is overal ter wereld voorhanden, vertelt Paul ons, maar wat is leem eigenlijk? Het is een lichte klei, langs rivieren afgezet. Door leem te mengen met scherp zand en water zoek je de juiste verhouding. Je kunt een paar testen doen om te kijken of het mengsel leem oplevert

dat niet gaat barsten. Vaak werd er koeienmest door gemengd om de wand waterbestendig te maken. Ook een bestaande gladde wand kun je voorzien van leem. Je maakt dan eerst een bloempapje van water en bloem. Dat werkt als primer, waar het leem makkelijk op hecht.

Aan de slag

De klussen worden over de groep verdeeld. Zo gaat een aantal de oude leemwand restaureren met verse leem. De wand zit namelijk vol gaten en je ziet de tenen er door heen. Er wordt aan beide zijden een paar centimeter opgezet. Een andere groep gaat wilgentenen schonen en levert ze op maat

aan. Weer anderen maken het frame van bamboe waartussen de tenen gevlochten worden. En zo gaat de ochtend snel om. Na een heerlijke lunch (dank aan Bea en Karin) kunnen we er weer tegenaan. Het leem op de nieuw gevlochten tenen blijft echter niet goed plakken. Paul H. heeft daar een trucje voor: hooi door de leem mengen. En inderdaad, dat werkt perfect.

We komen een heel eind, maar de wand is om vier uur nog lang niet af. Maar nu een aantal van ons weet hoe het werkt kunnen we dit ambacht aan elkaar doorgeven. Dus houd de nieuwsflits in de gaten!

Paul van Kan

Waar koop je je planten en zaden?

Ik vroeg het aan een aantal Pioniers; "Soms vind ik planten in de weggeefkast. Het is handig om de Piodaelt-app goed in de gaten te houden. Meestal komt er een berichtje als iemand iets in de aanbieding heeft."

Jan van der Zijden vertelde me: "Ik heb mijn zaden eigenlijk altijd gekocht via de tuinwinkel bij Garant. We hebben ook een jaar de zaden van Lidl geprobeerd. Dat is natuurlijk goedkoper. Maar ze deden het veel minder goed."

Voor de aanplant van het voedselbos gingen de initiatiefnemers naar kwekerij Stekkers. Steeds belangrijker wordt het om ecologische planten en zaden te gebruiken, want jeetje, al die gifstoffen die gebruikt worden om planten en bloemen op te kweken. Gevaarlijk voor de insecten en andere dieren. Stekkers werkt ecologisch. Ook hoor ik regelmatig kwekerij Bijenkans noemen. Ik ging naar kwekerij Bijenkans en Paul van Kan met een groepje Pioniers naar kwekerij Stekkers.

Kwekerij Stekkers

WWW.STEKKERS.NL

Bij Stekkers vind je meer dan 300 eetbare soorten planten. En daar staan verrassingen tussen zoals Russische pruim, Japanse nashipeer of abrikoosaardbei. Maar ook onbekende groenten zoals zeevenkel en eeuwige kool. Het is een luilekkerland in een prachtige natuurlijke setting. Met vragen kun je terecht bij Yessie en Boudewijn, die twee jaar geleden vanuit passie begonnen zijn achter tuincentrum Steck (Gageldijk 3). En als je hen niet op de tuin vindt kun je terecht op de website met veel informatie en handige zoekopties. Ook voor ontwerp en aanleg kun je je laten adviseren.

Alles wordt biologisch gekweekt, vaak zelf gestekt of gezaaid, maar soms ingekocht om verder op te kweken. De potgrond is van Biokultura en er worden geen meststoffen of bestrijdingsmiddelen gebruikt. Streven is de SKAL-certificering. Stekkers is lid van de Wilde Weelde, een vakvereniging van bedrijven die milieubewust werken vanuit een ecologische visie aan een natuurlijke omgeving.

Paul van Kan

Kwekerij Bijenkans

WWW.BIJENKANS.NL

Aan de Groenekansegeweg in Groenekan ligt een ruim terrein waar tuinderij 'N groenekans' groenten kweekt en Bijenkans een deel van de tuin gebruikt voor het kweken van insect-minnende planten. "Het is nu nog een beetje koud geweest, maar over een paar weken zie je hier een zee van bloemen," vertelt Guido van Rijkom, die de kwekerij negen jaar geleden begonnen is. "Ik heb hier wel 400 soorten planten!" Hij doet het voor de insecten. "Ik merk het verschil. Vier jaar geleden kon je hier wolven van vlinders zien fladderen. Dat is niet meer. Ik zie wel vlinders, maar veel minder." Bijenkans is elke vrijdag en zaterdag open. Soorten variëren, want het is natuurlijk seizoensgebonden wat hij in de aanbieding heeft. Guido kan er veel over vertellen. Ook Bijenkans is aangesloten bij De wilde weelde.

Evelen Pullens

Ontdekkingen

Altijd nieuwe ontdekkingen. Altijd weer. Dit voorjaar was het voor mij de manier waarop de gele dovenetel zich voortplant. Letterlijk. Steeds een plantje vooruit.

Op de nog vrijwel kale aarde in het vroege voorjaar gooit ze als het ware steeds een stengeltje met klein plantje en worteltjes vooruit op de aarde, dat wortelt, waar weer een plantje uitgroeit, wat weer een stengeltje geeft dat weer... enzovoort en zo verder.

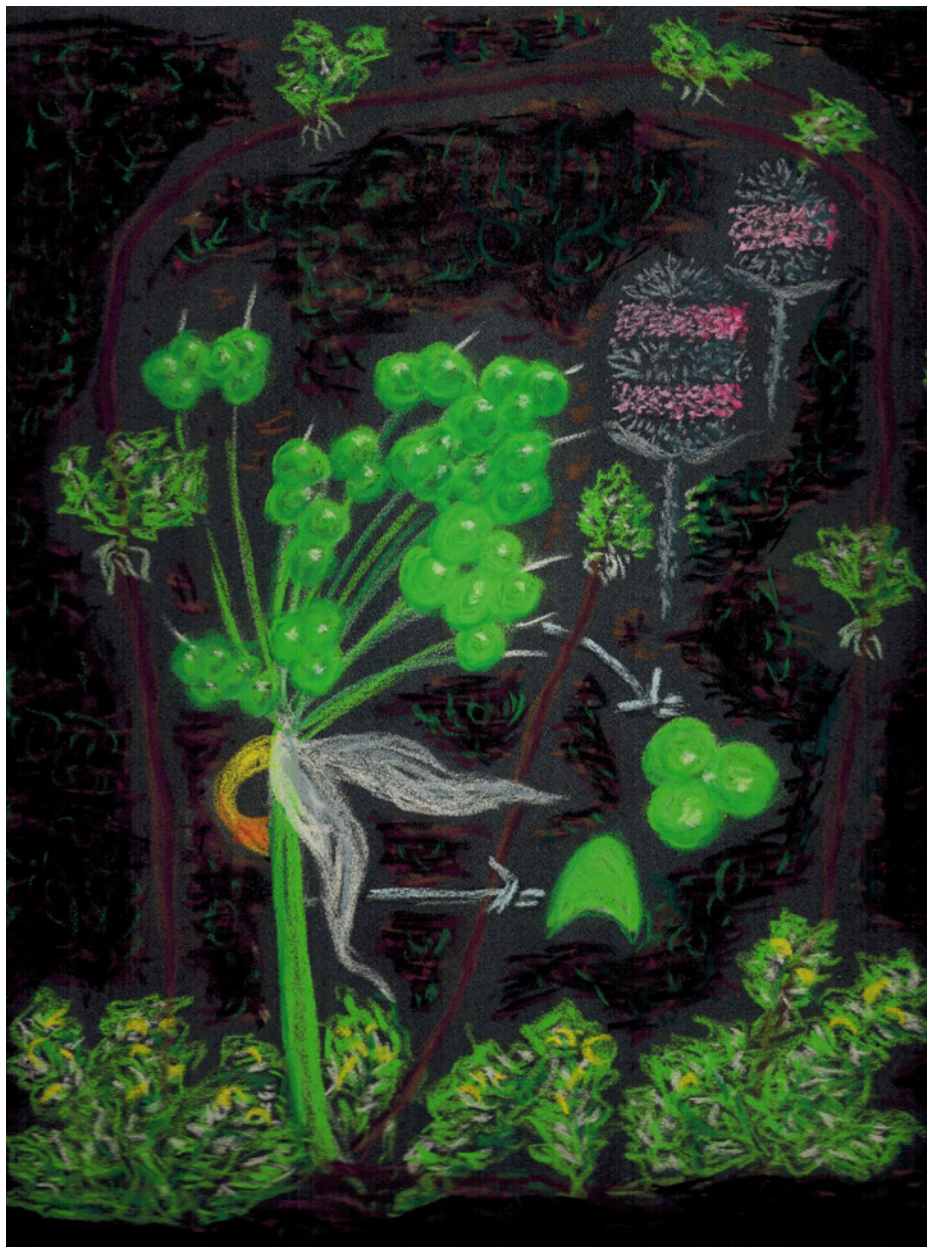
Een vrij algemene manier van voortplanten, van zich vooruit planten. De wilde aardbei doet dat ook zo en het kruipend zenegroen, om maar wat te noemen. Maar dat de gele dovenetel dat juist in het vroege voorjaar zo scheutig doet als er, ondanks de bodembedekkers toch nog wat 'zwarte' aarde is vond ik zo slim bedacht... Ja, planten kunnen slim zijn en dingen bedenken.

Vorige zomer was een van de ontdekkingen de zaaddozen van de daslook: drie kleine aan elkaar geplakte bolletjes met een puntje, op een steeltje. Het lijkt wel een natuurkundig element en dat is het natuurlijk ook: een kundig element uit de natuur. Er zal vast wel een naam voor zijn. Een... tron of zoiets.

En dan die rare driehoekige steel, één kant hol, de andere zijde rond (of bol). Typisch geval wel.

De zaaddozen van familie ui gaan trouwens ook in drieën, maar dan anders. 'k Ben er wel voor gewaarschuwd, voor de daslook, en nu al, in het voorjaar, zie ik wat er bedoeld wordt. Nogal invasief, dat plantje. Voor je het weet is het een heel veld. Gelukkig dat het, dat is het blad ervan, erg lekker is. Een combinatie van ui en knoflook en heerlijk door de salade of boter. Dat wordt vanaf nu dus veelvuldig smullen.

De kaardenbol was ook zoiets wat ooit mijn 'oh' en 'ah' ontlokte. Maar dat is al langer geleden. En nu heb ik het alleen

nog maar over de bloeiwijze ervan: die begint in het midden van de bol en gaat van daaruit naar boven en beneden. Veel over te zeggen over die van boven tot onder stekelige plant, waar water in de oksels blijft staan en die zo enorm hoog kan worden. Ontdekkingen te over... steeds maar weer...

Maar om terug te komen op de gele dovenetel, waar dit stukje mee begon: als even later de bloemetjes er zijn en je plukt

een paar takjes (van veel mag je best wat plukken), voegt dat samen met een paar blauwe druifjes, zet het in een vaasje... en je hebt het voorjaar in huis!

Judith Schuil

Buurman weet alles

Hallo buurman,

Ik heb zoveel klimop in mijn tuin. Het is wel mooi, maar het groeit helemaal in de mijn eik. Kan dat geen kwaad?

Buurvrouw

Hallo buurvrouw

Klimop is juist fijn voor de vogels en insecten. Ze kunnen zich er in verschuilen en de bloemen geven veel nectar. Heel waardevol dus.

Maar buurman,

ook als de klimop heel mijn boom overgroeit? Ik zie de takken bijna niet meer.

Buurman

Dan moet je inderdaad oppassen, buurvrouw, want het kan wel zijn dat de boom door de klimop te veel wind gaat vangen. Dan kan hij gemakkelijker omwaaien bij harde wind.

Activiteitenkalender

Er hangt tegenwoordig een aantrekkelijke poster op het raam van het verenigingsgebouw. Al gezien? Alle activiteiten staan er overzichtelijk op vermeld. Zelfs met QR code waarmee je doorgestuurd wordt naar de website. Dit is een initiatief van Andrea. Zij heeft niet alleen wat activiteiten aangezwengeld, maar er vooral voor gezorgd dat de activiteiten structuur hebben en zichtbaarder worden, zowel voor onszelf als voor de wandelaars en buurtgenoten. De mooie vormgeving is zoals altijd weer van Evarien.

Attentie!

